

2den Valgkreds (Naberg) udtalte, at enhver Husmoder kunde jo selv lave Kunstsmør, det vil sige, selv foretage Blandingen af Margarinen med Natursmør. Jeg er nu ikke saa teknisk kundig i denne Sag, at jeg har nogen Mening om, hvorvidt det ærede Medlem, der har udtalt dette, har Ret, men under Forudsætning af, at han har Ret, vilde jeg gjerne spørge den ærede Minister, om dette kan tillades i Følge det her foreliggende Lovforslag. Dersom dette Forslag med dets §§ 6 og 7 gaar igjennem, kan det saa tillades private Folk at farve deres Smør efter eget Behag, saaledes som de maatte finde for godt, til eget Brug? Jeg vilde gjerne høre den ærede Minister udtale sig om, hvorvidt dette er Meningen. Dersom dette er Meningen, saa er aabenbart den Udtalelse, der er kommen fra ærede Medlemmer for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) og Ringstjoving Amts 2den Valgkreds (Naberg), uden al Betydning. Men dersom det er Ministerens Mening, at det kan tillades, saa frembyder sig det Spørgsmaal, om det saa kan tillades flere at slaa sig sammen og i Fællesskab blande, som de synes, naar blot ikke Andre faae det, end de selv. Og hvis dette kan tillades i Følge Loven, kan det saa tillades, at Husholdsforeninger, hvoraf vi nu have i hundredevis, der rummer mange Tusinde Familier, slaa sig sammen og i Fællesskab lade deres Kunstsmør farve, og blande paa den Maade, som nu tiltaler deres Medlemmer mest, naar det som sagt blot ikke kommer i Andres Hænder? Det staar jo allerede nu næsten i alle disse Foreningers Love, at de ikke maa lade Andre faae Varer end deres egne Medlemmer; Farvningen bliver altsaa til fuldstændig privat Brug. Og fremdeles, hvis nu dette kan tillades, kunne de saa lade Andre, f. Ex. Kunstsmørfabrikterne foretage en slig Farvning og Blanding for sig? Det er disse Spørgsmaal, som jeg synes, det kunde have Interesse at høre den ærede Minister udtale sig om. Jeg vilde ogsaa gjerne vide, hvad Meningen er med, naar det i § 2 staar, at Kunstsmør ikke maa forhandles i samme Lokale som andet Smør. Er det kun Meningen, at der skal være to Lokaler, der godt maa støde op til hinanden, som der maa være en Dør imellem, saa at man kan gaa fra det ene Lokale til det andet? Hvis saa er Tilfældet, synes jeg, det er en temmelig unyttig Bestemmelse. Eller er det Meningen, at der skal være en Væg imellem saadanne Lokaler, saaledes at man ikke kan slippe fra det ene Lokale til det andet uden at maatte gaa ud paa Gaden og ind af en

særskilt Dør? Hvis dette er Tilfældet, maa der jo holdes særskilt Personale i et saadant Udvalg, og saa er denne Bestemmelse enslydende med, at Forhandling af Kunstsmør er forbudt paa Landet. Thi det kan jo ikke tænkes, at nogen Handlende paa Landet, nogen Høker paa Landet har saa stor Af sætning, at han kan holde et særskilt Lokale, et særskilt Personale til at forhandle Kunstsmør. Det kunde vel nok være af Interesse at faae at vide af den ærede Minister, hvorledes han tænker sig det. Jeg synes, Bestemmelsen i det Hele er taabelig, men det har dog sin Interesse at høre, hvorvidt den ærede Minister vil gaa i sine Foranstaltninger. Jeg vil overhovedet sige til dem, der nu holde saa stærkt paa, at Kunstsmørret enten direkte eller indirekte skal forbydes, at Udviklingen vil føre det med sig, at de ville komme til at se, at de ikke kunne komme frem ad den Vej. De ville møde en saadan berettiget Modstand fra Alle dem, som det gaar ud over, at de komme til at slaa ind paa en anden Vej, og saa vil jeg rigtignok haabe, at de ville slaa ind paa denne Vej i god Tid. Der er en vis Lighed imellem den Maade, hvorpaa denne Sag er taget, den Maade, hvorpaa Vennerne af Kjøbenhavns Befæstning tage paa deres Sag. De gaa saa fuldstændig op i at tale om Kjøbenhavns Befæstning, at naar de ikke kunne faae den, ere de temmelig ligegyldige for alt Andet. Kunde de blot een Gang for alle komme til Erkjendelse af, at de ikke kunne frem ad den Vej, at den halstarrige Holden fast derpaa kun gjør, at Sagen bliver forsinket, og at vi ikke blive enige om noget Andet, som vi ellers maaste kunde blive enige om, vilde de blot opgive denne faste halstarrige Vedhængen ved Kjøbenhavns Befæstning, tror jeg, det var muligt snart at naae Noget, der kunde gjenføres paa grundlovmæssig Maade og ikke imod Grundloven med Folkets Forhævelse. Paa lignende Maade hænger det sammen med denne Sag. Dersom man haardnakket holder fast ved ikke at ville ind paa nogen anden Ordning, saafremt denne ikke indeholder saadanne Bestemmelser, at Kunstsmørret enten bliver forbudt eller forvasket i en saadan Grad, at det omtrent er det Samme som et Forbud, saa er man blind for, hvad der ellers kunde faaes, og er derved selv Skyld i, at der Ingenting bliver gjort. Jeg tror, og det er min fulde Overbevisning, at det meget godt var muligt at finde paa saadanne Kontrolbestemmelser, der kunne sikke os mod Bedrageri og Forsælfkning i Indlandet og ogsaa lige overfor Udlandet give os al mulig ønskelig Betryggelse. Der er